

Biskop Atle Sommerfeldt:

Tale ved diakonvigsling av Kristin Kjemphol Lohne

3. april 2016 – Fjellhamar kirke

Kjære Kristin, gratulerer så mye med denne store dagen som du har ventet på og sett frem til en god stund! Det er en dag som vil markere at livet ditt og identiteten din har fått en ny dimensjon som du vil bære med deg resten av livet.

Diakonens tjeneste er like gammel som prestens tjeneste i den kristne kirke og både kvinner og menn innehadde denne vigslende tjenesten i oldkirken, nært knyttet til biskopen. Diakonen var ansvarlig for den del av biskopens tjeneste som handlet om å fordele økonomiske ressurser til dem i forsamlingen som stevde med å få endene til å møtes. Etterhvert ledet de kirkens tjeneste til mennesker på flukt og til som var rammet av epidemier og sykdom. Etterhvert som århundrene gikk ble tjenesten i middelalderen mer og mer knyttet til å assistere ved feiringen av liturgien. Av den grunn ble tjenesten forbeholdt menn, slik den fortsatt er f.eks. i den katolske kirke.

I vår kirke ble diakonens tjeneste gjenoppdaget først fra midten av 1800-tallet, først i form av diakonissene som fikk kirkelig vigsel til tjeneste i kirke og samfunn, også som mannlige diakoner med vigsel til kirkelig tjeneste. Denne gjennomoppdagelsen av diakonens tjeneste ble forankret i oldkirkens tradisjon. Den fikk derfor en tydelig karitativ profil der tjenestens hovedinnhold ble å støtte og ledsage mennesker i krevende livssituasjoner.

I dag er diakonens tjeneste åpen både for kvinner og menn i Den norske kirke. Den er en vigslertjeneste med et karitativt preg. Dette gir diakonens tjeneste i vår kirke en distinkt profil ved å være en bro mellom kirkens altertjeneste i kirkerommet, og kirkens tjeneste i det som østkirken kaller «liturgien etter liturgien», og som utfoldes utenfor kirkerommet i møte med mennesker som har særskilte utfordringer.

Den store domscenen i Matteus 25 har siden oldkirken vært sett på som en beskrivelse av de menneskene diakonien særlig er kalt til å støtte og lesage: De syke, de fengslede, de sultne, de tørste, de fremmede og de nakne. Det er diakonens oppgave å lede, men ikke selv alene utføre denne feiringen av liturgien etter liturgien.

Dette bringer diakonen i en særlig sentral posisjon i forhold til lokalsamfunnet. I vårt samfunn har det offentlige et hovedansvar for å organisere omsorgstjenester, og diakonen får derfor en særlig rolle i å formidle mellom kommunen og lokalkirken.

Norge er innvevd i det globale samfunnet og vi har de siste 40 årene tjent oss søkkrike på denne relasjonen gjennom utvinning og salg av fossil energi. Våre lokalsamfunn er en del av den globale storbyen slik at liturgien etter liturgien alltid vil måtte ha denne globale dimensjonen som en del av sitt innhold, enten det dreier seg om klimautfordringene, global fattigdom og urett, eller flyktninger og innvandrere som kommer til våre nabolag. Diakonens tjeneste er broen mellom fellesskapet rundt Ord og sakrament, lokalsamfunnet og denne globale virkeligheten.

På samme måte som de andre vigslede tjenestene i vår kirke - prest, kateket og kantor - forplikter du deg i dag til å tolke Guds oppdrag slik det er bekreftet i Skriften og bekjennelsen til troende og alle mennesker. Diakonen har i dette tjenestefellesskapet av vigslede en særlig oppgave i å formidle Guds kall til å delta i den korsfestede og oppstandnes ledsagelse av sårede mennesker og en såret natur, og forme et nestekjærlighetens handlingsfellesskap.

I dag sier kirken til deg, Kristin, at du har kirkens tillit med grunnlag i din særlige kompetanse og personlige egnethet til å utføre diakonens tjeneste. Kirken bekrefter ditt eget kall, og gjør det til kirkens kall til deg. De løftene du avgir i dag i full offentlighet gir deg del i det universelle fellesskapet av mennesker i hele Guds kirke som har forpliktet seg til en vigslet tjeneste. Du er ikke alene, selv om hverdagene kan bli ensomme.

Vigslingen gir deg ikke en annen status i kirken enn som et døpt lem på Kristi legeme i verden, på lik linje med alle andre døpte. Men fra i dag har du kirkens autoritet i det spesielle oppdraget du er gitt. Du vil i dag motta Den hellige ånd gjennom bønn og håndspåleggelse til utrustning til tjeneste, og til nådig omsorg for deg når dagene blir lange og krevende.

Det løftet kan du hvile i og støtte deg på. Også for deg, som vigslet diakon gjelder løftet om at Guds nåde er nok for deg.

Amen.